

▲ Risunippu sidotaan rusettisolmun kaltaisella solmulla. Ensimmäistä solmua tehtäessä lanka pujotetaan kahdesti toisen langan alitse. Näin saadaan solmu, jota voi kiristää ja joka ei löysty.

Risujen keruu ja varastointi

Kerättävien risujen pitää olla eläviä. Kuivat risut eivät kestä taivuttamista. Risujen keruuseen tulee olla maanomistajan lupa.

”Et saa kaataa tai vahingoittaa kasvavia puuta, ottaa kuivunutta tai kaatunutta puuta, varpuja, sammalta tms. toisen maalta.”

Lähde: www.ymparisto.fi/jokamiehenoikeudet

Risut kerätään lehdettöminä, syksyllä lehtien varistua tai keväällä ennen lehtien puhkeamista. Jos talvella on leutoja, lumettomia jaksoja, onnistuu risujen keruu silloinkin. Syksyllä kerätyt risut ovat sitkeimpiä.

Kevätrisut ovat tuoreina tahmaisia ja kuivuttuaan hauraampia kuin syksyllä kerätyt. Keväisten risujen sormiin tarttuva tahmaisuus ja ihana koivun tuoksu tulevat oksien elinvoimaisista silmuista.

Useimmiten kevät yllättää risunkerääjän. Kuvien risut on leikattu aiemmin keväällä kaadetusta puusta, ja niissä on jo pienet lehden alut. Olisi ollut viisasta leikata risut heti puun kaatamisen jälkeen. Risut, joissa on lehtiä sopivat vain karkeisiin töihin.

Risuja ei kannata jättää taivasalle. Ne kuivuvat ja haurastuvat siellä yllättävän nopeasti käyttökelvottomiksi. Ajoissa kerätyt ja oikein varastoidut risut säilyvät notkeina ja käyttökelpoisina pitkään.

Ulkovarasto on hyvä säilytyspaikka risuille. Varastossa ne ovat suojassa sateelta, tuulelta ja auringolta. Risut kannattaa peittää kevyesti ja ilmastavasti muovipeitteellä. Peitteen alla ne pysyvät pitkään sitkeinä ja käyttökelpoisina. Jos varasto sijaitsee riittävän varjoisassa paikassa, ei muovipeitekään ole tarpeen.

Risunippu on täynnä mahdollisuuksia.